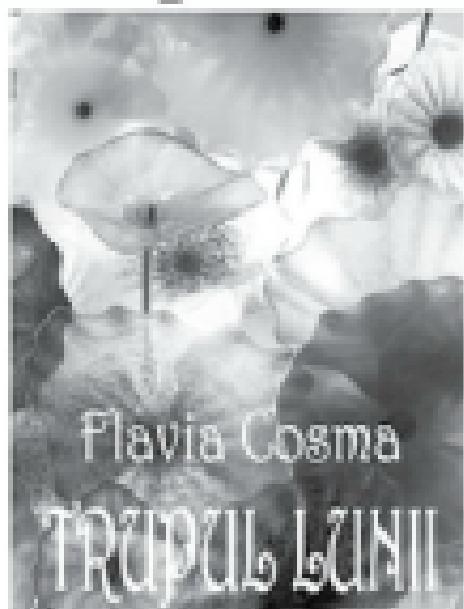

Flavia Cosma: "Trupul lunii"

"Dar noi, poeții, urăm moarte" declară cu multă hotărâre, în poezia Prețioasele udrșie. Flavia Cosma, poetă română stabilită în Canada de aproape patru decenii. Convinsă încă că poezia întotdeauna se raportează la conștiința cosmică, capabilă de a învinge moarte, autoarea menține legătura creator-lume-spațiu cosmic și în *Trupul lunii*, apărut la Editura Ars Longa, din Iași, în 2012. Tîșnit din dureri și bucurii acumulate și dintr-o sete nestișătoare de iubire, volumul redă cu o fidelitate extremă toate stările sufletești ale poetei care traversează cu același grație spații reale geografice, precum și spațiul cosmic. Acolo, în acel loc imaginar, sufletul său pare să se simți împlinit, fiind raportat la fertilitatea Lunii privită ca o binefacere, departe de spațiul terestru în care imagini cum e cea a exilului din poezia Emigratie sunt de-a dreptul soartă.

Ajunsă la deplină maturitate artistică, ea propune în acest volum o explorațare a simbolului raportată la mitologia și simbolistica legată de avataurile femininității și procreării. Femeia ipostasă aici este asociată cu gărcenia felinelor, dar și cu puritatea mulerilor sau înțelepciunea serpilor, fiecărei ipostaze corespunzându-i un anume decor, în funcție de stări de spirit bine definite. Referirea la decorul din acest volum, la o poetă care a cultivat întotdeauna lumină, înseamnă să sesize o anume schimbare spre alte culori predominante. Ele sunt argintiul asociat cu roșul săngeriu, prima sugerând, pe de-o parte, violența, iar pe de alta contemplația, iar ceea de-a doua brutalitatea libidinosă dar și o anume doză de ambicie. Amalgamul celor două culori demonstrează sugestiv lupta cu „Viața, cu o fură bătrâna” care „Răde urâtulnic și colțu./Gingăile.” Concretizată prin poezie, lupta cu viață e similară, la Flavia Cosma, cu jocul de-a văbi-ascunsesei al Lunii și Soarelui, bine demonstrat în poemul *În zilele când nu scriu poezie...* Strâbateerea vieții cu o obligatorie ambicioză este legată nu doar de o similitudine cu ciclurile firești naturale ci și cu puterea divină care dă valențe unice omului și pe care Flavia Cosma le recunoaște, evocând și în acest volum, ca și în cele anterioare, în special pe Sfânta Fecioară Maria și pe Sfântul Anton. Oscilația între străvechile mitologii și creștinism dă o savoare aparte acestor poezii care marchează o profundă meditație asupra destinului uman și a condițiiei artistului trăitor în haină umană. Care este secretul nestinsei sensibilității a poetei care ne oferă bucuria voluptuoasă a retrăirii iubirilor și amintirilor frumoase, dar și a experiențelor inițiatice la orice vîrstă? Lectura volumului ne dă răspunsul cel mai sigur.

Flavia Cosma
TRUPUL LUNII

Antoaneta TURDA